

творителност. Презъ Сръбско-българската война е милосърдна сестра. За малко пътува въ Русия, Египетъ, Йерусалимъ. Презъ 1896 г. въ Каиро прибира коститѣ на С. Филаретовъ и ги изпраща въ София. По-късно завещава недвижимитѣ си имоти на черквата Св. Недѣля, презъ 1909 г. образува благодетелно дружество „Всѣхъ скорбящихъ радость“ и открива приютъ за немощни старци. Почина на 25. IV. 1915 г. (За живота ѝ следъ освобождението повече подробности въ „Всѣхъ скорбящихъ радость“, Периодическо издание, г. I, кн. 1).

Обнародваме осемъ писма отъ 1879—1893 г.

29. Йорд. Филаретова до проф. М. Дриновъ

Кани Дринова да гостува въ къщата ѝ.

До Негово благородіе господина М. Дринова.

Достоуважаемый господине!

Бързамъ да Ви поздравя и още на пътѣ-[т]ѣ писмено съ „добрѣ дошли“. Радвамъ ся, че ще видя пріятель-тъ на покойніа ми мжжъ Филаретова; а повече бы ми было драго, ако благоволите да ни бждете гостъ въ къщата ни, която е приготвена съ врѣме още за Васъ. Ниі имаме у дома си мѣсто и за госпожигата, за която ни каза единъ нашъ пріятель, че иде съ Васъ. Надѣя ся, че ще пріемете прѣдложеніе-то ми и че ще останете задоволни

Съ почитаніе съмъ

Софія, 31-ы януарій 1878.

Ваша Йордана Н. Филаретова

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 168).

30. Йорд. Филаретова до проф. М. Дриновъ

Благодари за гостоприемството въ Пловдивъ. Ще заминава за Русия съ сина си. Ходатайство за д-ръ Вълковичъ.

Почитаемій господине М. Дриновъ!

Считамъ за длжностъ прѣди всичко да Ви поблагодаря отъ сърдце за гостоприемство-то, дѣто намерихъ при Вазе на заминуваніе-то си отъ Пловдивъ и за кое съмъ крайно и крайно признателна и задлжена както Вамъ, тѣй също и на прѣдобрата Ви хазайка г-жа Нешидица, на коя молж Ви имайте добрината да заявите най искрените ми поздравленія.

Азъ наедно съ сина си преминахъ на пътѣ-тъ си до тука доста благоприятно и утре, ако е воля Божія, ще се отправа съ параходъ-тъ за въ Одесса. И тука азъ ся намирамъ на госте на Кади-кѣю, въ къщата на г-на д-ра Вълковича, и твърдѣ съмъ задоволна отъ срещаніе-то ми съ всички-тѣ си тукашни роднини и пріатели. Следователно азъ имахъ врѣме да поговора за много полезни работи съ г-на д-ра Вълковича и съврременно да му прѣдложя, за да ся пресели въ Софія, на кое господство му ето какъ ми отговори и за кое азъ отъ своя странна Ви молж отъ сърдце да земете въ вниманіе прѣдложеніе-то му и да подействувате, за колко-то Ви би било възможно, за тази работа. Г-нъ доктора е на такова мненіе, че требува да ся подкани